

คำวินิจฉัยอุทธรณ์

ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ที่ ๒๕ /๒๕๖๕

เรื่อง การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งปรับของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ
กรณีโรงแรม

อธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ออกคำสั่งปรับบริษัท โดยคิดค่าปรับเป็นรายวันในอัตรา วันละ ๑,๐๐๐ บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๔ ซึ่งเป็นวันถัดจากวันที่ครบกำหนดคำสั่ง ทางปกครอง จนถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่บริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งปรับ แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน รวมเป็นเงินจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท (สามหมื่นบาทถ้วน) และตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ซึ่งเป็น วันถัดจากวันที่บริษัท ได้รับแจ้งคำสั่งปรับต่อไปทุกวัน จนถึงวันที่บริษัท

ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุม มลพิษทราบ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบว่า บริษัท มีสิทธิที่จะอุทธรณ์คำสั่งปรับโดยคำอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือระบุข้ออุทธรณ์ข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงยื่นต่อเจ้าพนักงานควบคุม มลพิษผู้ทำคำสั่งภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่บริษัท ได้ทราบคำสั่งปรับทางปกครอง

ต่อมาบริษัท ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ขอยื่นอุทธรณ์ คำสั่งปรับทางปกครองดังกล่าว โดยอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ ผู้ทำคำสั่งทางปกครองได้รับคำอุทธรณ์และพิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ จึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พิจารณาอุทธรณ์ของบริษัท จำกัด ต่อไป

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ผู้รับมอบอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ของบริษัท จำกัด ผู้อุทธรณ์ ประกอบข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายแล้วมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษเป็น คำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ประเด็นนี้เห็นว่า เนื่องจากคำสั่งของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๗/๕๐๐๘ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เรื่อง ขอให้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นการออกคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทาง ปกครอง เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบ พบว่า ผู้อุทธรณ์ได้จัดการ แก้ไขปรับปรุงระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ แต่จากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ มาตรวจวิเคราะห์

สำเนาถูกต้อง

ส.ป.ญญา อ.แส

(นางสาวสุปัญญา อินแดง)
นิติกรปฏิบัติการ

/พบว่า ...

พบว่า น้ำทิ้งจากรางระบายน้ำทิ้ง ยังคงมีค่าบีโอดี และค่าสารแขวนลอย เกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนด และน้ำทิ้งจากบ่อกักน้ำทิ้ง ยังคงมีค่าบีโอดีเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษจึงได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบ มาตรา ๖๓/๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีหนังสือ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๘๘๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชำระค่าปรับบังคับการ จนกว่าผู้อุทธรณ์จะได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแล้วเสร็จ และมีหนังสือแจ้งให้เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษทราบ ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ประเด็นที่สอง ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “บริษัทฯ มิได้ตั้งใจจะเลยหรือขัดคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษแต่อย่างใด เพียงแต่การแก้ไขปรับปรุงที่ทำไปแล้วนั้นยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน ทางบริษัทฯ ยังคงมุ่งมั่นที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ค่าน้ำทิ้งผ่านเกณฑ์ตามกฎหมายต่อไป แต่เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ประเทศไทยประสบปัญหาการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จึงทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสีย” นั้น

ประเด็นนี้เห็นว่า การที่จะถือว่าบริษัท [] ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ก็ต่อเมื่อผู้อุทธรณ์ ได้จัดการแก้ไข เปลี่ยนแปลง ปรับปรุงหรือซ่อมแซมระบบบำบัดน้ำเสียของโรงแรมฯ ให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะบำบัดน้ำเสียให้ทุกพารามิเตอร์มีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ตลอดเวลา ซึ่งจากข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้น เมื่อปรากฏว่า ภายหลังจากครบกำหนดคำสั่งทางปกครองตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๗/๕๐๐๘ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๔ เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ติดตามตรวจสอบระบบบำบัดน้ำเสียและได้เก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ มาตรวจวิเคราะห์ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ พบว่า น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ โดยผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นผลการตรวจสอบที่ถูกต้องและเชื่อถือได้ เนื่องจากการเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งโดยเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ และตรวจวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งโดยห้องปฏิบัติการของกรมควบคุมมลพิษที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวมทั้งเป็นการตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธีตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากอาคารบางประเภทและบางขนาด แสดงให้เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยังไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งทางปกครองของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงหรือเอกสารหลักฐานที่ยืนยันได้ว่า บริษัทฯ ประสบปัญหาการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้เกิดปัญหาความล่าช้าในการปรับปรุงแก้ไขระบบบำบัดน้ำเสียแต่อย่างใด ดังนั้น การออกคำสั่งให้บริษัท [] ชำระค่าปรับบังคับการของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามหนังสือกรมควบคุมมลพิษ ที่ ทส ๐๓๐๒/๒๘๘๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จึงเป็นการออกคำสั่งโดยอาศัยข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ ข้อกฎหมายที่อ้างอิง ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลยพินิจ ซึ่งถือเป็นเหตุผลในการออกคำสั่งทางปกครองที่ถูกต้องและเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่สาม ผู้อุทธรณ์ อุทธรณ์ว่า “บริษัทฯ ได้จัดส่งรายงานผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ ซึ่งเก็บตัวอย่าง เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ และส่งตรวจวิเคราะห์โดยห้องปฏิบัติการของบริษัทเอกชน พบว่าน้ำทิ้งมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้ มาเพื่อประกอบการพิจารณาของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ” นั้น

สำเนาถูกต้อง

ผู้บัญชา อิงแวง

(นางสาวสุปัญญา อินแดง)

นิติกรปฏิบัติการ

/ประเด็น ...

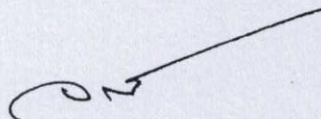
ประเด็นนี้เห็นว่า จากรายงานผลการวิเคราะห์ที่ผู้อุทธรณ์ได้ว่าจ้างบริษัทเอกชนเข้ามาเก็บตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ ซึ่งได้จัดส่งมายังเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ พร้อมหนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ไม่ได้เป็นการโต้แย้งผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๔ แต่อย่างใด อย่างไรก็ดี แม้ว่าผลการวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำทิ้งของโรงแรมฯ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๕ จะมีค่าเป็นไปตามมาตรฐานที่ทางราชการกำหนดไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์ยังคงมีหน้าที่ต้องตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อุปกรณ์ภายในระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและให้ระบบบำบัดน้ำเสียมีประสิทธิภาพอยู่ตลอด เพื่อไม่ให้น้ำทิ้งมีค่าเกินกว่าที่ทางราชการกำหนดไว้ ข้อโต้แย้งดังกล่าวของผู้อุทธรณ์จึงฟังไม่ขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น พิจารณาแล้วเห็นพ้องกับความเห็นของอธิบดีกรมควบคุมมลพิษ ในฐานะเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีความเห็นให้ยกอุทธรณ์ของบริษัท [REDACTED] ผู้อุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อ ๒ (๑๔) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะฟ้องโต้แย้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ทำคำฟ้องเป็นหนังสือยื่นต่อศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปยังศาลปกครองที่มีเขตอำนาจ ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือทราบคำวินิจฉัยอุทธรณ์

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายจตุพร บุรุษพัฒน์)

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำเนาถูกต้อง
สุปัญญา อินแดง
(นางสาวสุปัญญา อินแดง)
นิติกรปฏิบัติการ